

kun bevirke, at det vil vare længere for en Mand, som havde opført en Fabrik, inden han kunde faa Laan i en saadan Fabrik, og det vilde dog være unaturligt.

Swad Endringsforslaget under Nr. 19 angaar, skal jeg tillade mig at bemærke, at der ikke er nogen Nødvendighed for at tage nogen Bestemmelse om, at det eventuelle Tab skulle dækkes i de to næst paafølgende halv-aarlige Terminer, og jeg skal sige ærede Medlemmer hvorfor. Sagen er den, at i denne Kreditforening følger man et andet Princip, som det ærede Medlem senere omtalte i en anden Forbindelse, og som jeg ogsaa senere skal komme tilbage til; det er ejendommeligt for denne Forening, nemlig det, at Indbetalingerne ere saa store, 2 pCt. aarlig, og at alle disse Indbetalinger gaa til Reserve- og Amortisationsfonden, altsaa i Virkeligheden til Reservefonden, som først bliver til Amortisationsfond, naar den udgør 10 pCt. af den i Omløb værende Obligationssmasse. Det er klart, at naar man lider Tab i een Termin, kan man ved denne Kreditforening i den næste Termin uden ekstraordinær Udskrivning faa en hel Procent af det ublaante Beløb ind. Hvis det skulde gaa saaledes, som det ærede Medlem omtalte, at det ikke vilde være saa mærkeligt, om der til en vis Tid var 20 Mill. Kr. ublaante, hvad vilde det saa betyde, om der var lidt et Tab paa 100,000 eller 150,000 Kr.? I den første Termin derefter faar man 200,000 Kr. ind i Kassen, og venter man yderligere et halvt Aar, faar man 200,000 Kr. til. Derfor forekommer det mig unaturligt at sige, at hvis der lides et Tab, skal dette Tab ekstraordinært udskrives saaledes, at det skal dækkes i to paa hinanden følgende halv-aarlige Terminer, thi der vil til Dækning af Tab komme tilstrækkelig ind i Kassen, i mange Tilfælde endogjaa ud over det, som er gaaet ud af den, og derfor vil dette være overflødigt. — Jeg vil sige til det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds, at der her ikke er nogen Anledning til at komme ind paa Definitioner af „i fornødent Fald o. s. v.“ Det kan være, at der i de Kreditforeninger, hvor Tilskuddet til Reservefonden er saa ringe, at det saa at sige intet er eller dog overmaade ringe, kan være Anledning til at sige, hvornaar man skal staffe Tabene dækkede, men under Forhold som her, er der ikke Anledning til at gøre det, fordi det giver sig af sig selv, at der maa vedblive at komme Penge ind. Saalænge Kreditforeningen overhovedet bestaar og virker, maa der komme Penge ind, og det betydelige Beløb, i hver Termin.

Det ærede Medlem for 8de Kreds har dernæst under Nr. 22 stillet Underændringsforslag til Forslag under Nr. 21, som gaar ud paa det, jeg nylig omtalte, nemlig denne Indbetaling af 2 pCt. af Laanets oprindelige Beløb aarlig. Jeg maa maasse bemærke lige over for det ærede Medlem fra Rjøbenhavn (Det. Hansen), at det forekommer mig virkeligt, at det kan forstaaes, uden at det behøver særlig at udpejles, at Meningen med de 2 pCt. aarlig er en 1 pCt. halv-aarlig; det vil give sig af sig selv. Jeg tror ikke, man behøver at komme ind paa det. Denne Bestemmelse finder det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds af være sælsom, uden Mage ved andre Kreditforeninger. Ja vist, det er den, men hvad mærkeligt er der i det? Hvorfor skal al Ting egentlig være skaaret over den samme Bæst? Der er ingen Grund til, at man ikke skulde komme ind paa særlige Bestemmelser, hvor særlige Forhold kræve det. Det er netop det ærede Medlems og Meningsfællers store Frygt for, at denne Kreditforening ikke skulde være sikker, der bevirker, at man vil gaa til store Kapitalopsamlinger, et stort Reservefond. Og naar det er Tilfældet, hvorledes skulde man saa kunde tænke sig det praktisk tilvejebragt, hvis det ikke skete gennem regelmæssige aarlige Indbetalinger, som aabenbart maatte suspendere Udtrækningen af Obligationssgælden? Thi det vil ikke være overkommeligt for Folk, at danne et meget stort Reservefond og paa samme Tid at udbetale et ret betydeligt Bidrag til Amortisation af Gælden. Den Maade, her er foreslaaet, forekommer mig ganske praktisk, ganske fornuftig; de eneste, der kunne have noget at indvende derimod, ere Obligationsejerne. Det ærede Medlem har aabenbart ikke lyst til at sætte sine Penge heri, men det forekommer mig, at man maa lade Børsen, Pengeændene selv afgøre den Sag, om de have lyst til at entree eller ej. Derfor forekommer der mig ikke at være nogen Grund til at tale om, at, da den vest- og sønderjydske Kreditforening i sin Tid blev startet, var Kursen paa dens Papirer maasse lav. Er det ærede Medlem ogsaa sikker paa, om ikke ogsaa Kurserne paa alle andre Kreditforeningsobligationer vare lige saa lave? Hvad betyder det? Det betyder, at det var en Tid, hvor Kurserne i det hele vare lave, og hvor de Folk, der skulde tage Laan, maatte bløde meget stærkt derfor. Men det har ikke Indflydelse paa Spørgsmaalet, om man ikke skulde indrette en Kreditforening saaledes, at Laanbetingelserne blive overkommelige, og navnlig ikke gøre dem strengere end fornødent af Hensyn til Sikkerheden og